Grigore Constantinescu

Comuna

SLOBOZIA

PITEŞTI

MMXV

SLOBOZIA

COMPONENŢĂ: Comuna este formată din două sate: **Slobozia**; Nigrişoara.
DISTANŢA FAŢĂ DE REŞEDINŢA JUDETULUI: 47 km.
SUPRAFAŢĂ: 62 km^2.
POPULAŢIE: 4.619 locuitori [2.349 M + 2.270 F] (2011).

ATESTARE DOCUMENTARĂ:

Conform supoziţiei unor cercetători locali, aşezarea s-ar fi constituit în perioada domniei lui Constantin Brâncoveanu [1688-1714], argumentându-se prin existenţa ulterioară a două localităţi relativ apropiate: aceasta, denumită anterior Slobozia Brâncoveanu, şi cealaltă, Slobozia Trăznitu, situată la circa 15 km sud-vest. Se presupune că, iniţial, aşezarea ar fi avut rolul de „cadalâk" al satului originar, Neagra, întrucât prin vânzarea unor părţi din sat domnitorului, Constantin Brâncoveanu ar fi dispus „slobozirea" locuitorilor de plata unor biruri reduse, precum: birul în miere, ceară şi fân.

Legendele locale atribuie, însă, „întemeierea" localităţii domnitorului Mihai Viteazul [1593-1601], care, după celebra bătălie de la Călugăreni [1595], ar fi dat „slobod" oştirii sale pentru refacere, pe aceste locuri, în cursul retragerii spre Stoeneşti.

O extindere a localităţii se va înregistra, în special, în perioada domniei lui Barbu Ştirbei [1849-1856], prin aportul masiv de păstori din Butoieşti-Mehedinţi, din localităţi gorjeneşti situate pe cursul superior al Jiului („jieni") şi din zona Sibiului („ungureni"), care găsiseră condiţii excelente pentru creşterea turmelor de oi, în perioada păstoritului transhumant.

Sit arheologic: Existenţa anterioară a unei comunităţi umane pe teritoriul actual este atestată prin piese de ceramică aparţinând culturilor Gumelniţa şi Glina din perioada neoliticului şi bronzului, precum şi printr-un denar imperial roman emis de Hadrian, în sec. II p. H.

TOPONIMIE:

- **Nigrişoara** – toponim topografic relevând culoarea apei lacului din aria geografică în care s-a constituit aşezarea. Tradiţia orală locală atribuie „întemeierea" aşezării unei crâşmăriţe, *Neagra* – apelativ aluziv, referitor la „culoarea pielii" acesteia.
- **Slobozia** – toponim social format pe baza apelativului *slobozie* ≈ „sat de colonişti (băştinaşi sau străini) care aveau pe o perioadă oarecare de timp scutire de bir sau de prestaţii"; format din *slobod* + sufixul *–ie*. Este posibil, totuşi, ca aşezarea să fi fost constituită de către Mănăstirea Glavacioc, care se bucura de acest privilegiu.

SPECIFIC ARHITECTURAL:

Arhitectură populară tradiţională caracteristică zonei de şes a judeţului Argeş. Tipul vechi de case joase construite din lemn, care se încadrau planimetric într-o structură bicamerală formată din: tindă şi odaia curată este pe cale de dispariţie. Construcţiile de locuit edificate în perioada interbelică au fost realizate, în general, din paiantă, şi prezintă, la faţada principală, prispă deschisă sau sală bordată de un pălimar brodat din lemn. Casele construite în ultimele decenii se caracterizează prin amplificarea planului şi prin utilizarea ca materiale de construcţie a cărămizii şi a pietrei, iar, pentru învelit, a ţiglelor sau a tablei galvanizate.

Portul popular tradiţional local relevă influenţe ale portului din zonele etnografice limitrofe.

Arta tradiţională a ţesutului şi cusutului este continuată de creatoare renumită in localitate: Gherghina Ţugui (n. 1950).

Din amplul repertoriu al folclorului coregrafic zonal, elemente de particularizare locală prezintă dansurile: Dura; Hora din casă; Jurca; Nu vrea nevasta; Receana.

Corul Căminului cultural Slobozia – dirijat de prof. Constantin Petrescu – s-a remarcat, în perioada anilor 1970-1985, ca o formaţie reprezentativă a zonei sudice a Argeşului în concursurile de gen, iar Grupul satiric al Căminului cultural – condus iniţial de instructorii Dumitru Stanciu şi Ion Coca; ulterior, de prof. Ştefan Dorobanţu – a obţinut premiul I la concursuri naţionale.

Târg tradiţional organizat cu ocazia unei sărbători religioase: Duminica Floriilor.

PATRIMONIUL CULTURAL-ISTORIC:

✚Biserica «Sf. Nicolae» Slobozia de Jos [1845]~ctitorită de preot Ion Dumitraşcu, Stoica Dumitraşcu, Gh. Funie şi „alţi pioşi creştini" ●intervenţii: refacerea turlei arse [1895]; consolidare [1941]; electrificare [1972] ●pictură murală: Petre Cazan şi fiul [1895].

✚Biserica «Sf. Dumitru» Slobozia de Sus (Olteni) [1936-1943] ~ctitorită de Stan Tănăsoiu, preot Stelian Rădulescu din Piteşti şi obştea satului, pe locul unei biserici de lemn care a ars; construită cu materiale donate de Fabrica de ciment Reşiţa şi alte fabrici similare ●intervenţii: învelită cu tablă galvanizată [1982] ●pictură murală: Nicolae Coloniţiu [1943]; repictată în tempera de Gavril Mocenco-Constanţa [1985].

✝Monument eroi: **Slobozia** [1916-1918]; autor: Kaghiorghis N. (1925) – lângă Biserica Slobozia.

În cursul luptelor pentru apărarea unității și independenței naționale a României, au căzut eroic la datorie 201 locuitori ai comunei Slobozia, numărul eroilor menționați nominal în monumentalul volum «Argeș. Cartea eroilor» fiind raportat la evenimente de importanță fundamentală în istoria neamului românesc: Războiul de independență [1], Primul război mondial [160], Al doilea război mondial [40].

CONACUL STURDZA [2/2 XIX] –[▲]– Clădirea conacului a fost, potrivit tradiţiei locale, refăcută de către domnitorul Barbu Ştirbei [1849-1856], pe ruinele vechiului conac brâncovenesc, construit de Constantin Brâncoveanu, ca loc de popas domnesc. Ulterior, devine proprietate a Irinei Câmpineanu care s-a căsătorit cu boierul moldovean Costache Sturza, descendenţii acestora moştenindu-l până la actul abuziv din 1949, când a trecut în proprietatea statului totalitar comunist. Parţial distrus în cursul răscoalei clăcaşilor din martie 1888, de pe moşiile din câmpia Găvanu-Burdea, conacul Sturza a fost imediat restaurat de către proprietari.

IN MEMORIAM

✪ **MARINESCU CONSTANTIN** [1940-2003] – pictor, absolvent al Facultăţii de arte plastice din Universitatea Timişoara; profesor de desen în Piteşti [1963-2003]; membru fondator al filialei din Piteşti a Uniunii artiştilor plastici din România [1976]. Expoziţii personale şi de grup în: Franţa, Germania, Polonia şi România (Bucureşti, Cluj-Napoca, Piteşti).

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ:

Grigore Constantinescu– *Argeșul monumental – enciclopedie patrimonială*, Pitești, 2011, p. [543-546] – 430.

Alexandru Niţu– *Monografia geografică a satului Slobozia,* 1977; Viorel-Liviu Zărnoianu– *Studiul geografic al comunei Slobozia, judeţul Argeş,* 2004; http://judete.biz/localitati-arges/; Ion Popescu-Argeşel – *Judeţul Argeş*.

–[▲]– Monument istoric şi de artă

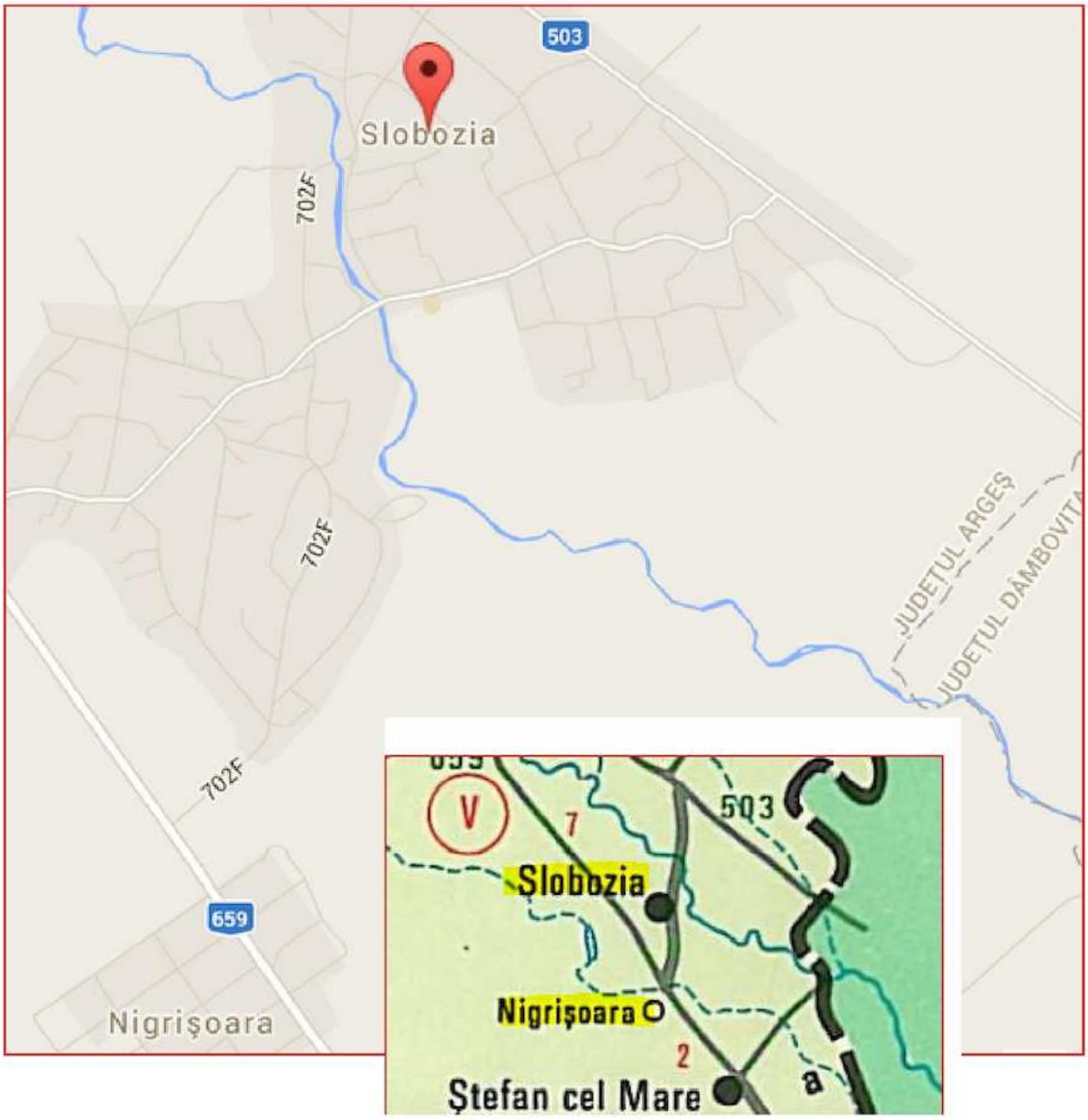
503
Slobozia
702F
JUDEȚUL ARGEȘ
JUDEȚUL DÂMBOVIȚA
702F
659
Nigrișoara
V
7
503
Slobozia
Nigrișoara
2
Ștefan cel Mare
a

PRIMĂRIA COMUNEI SLOBOZIA.

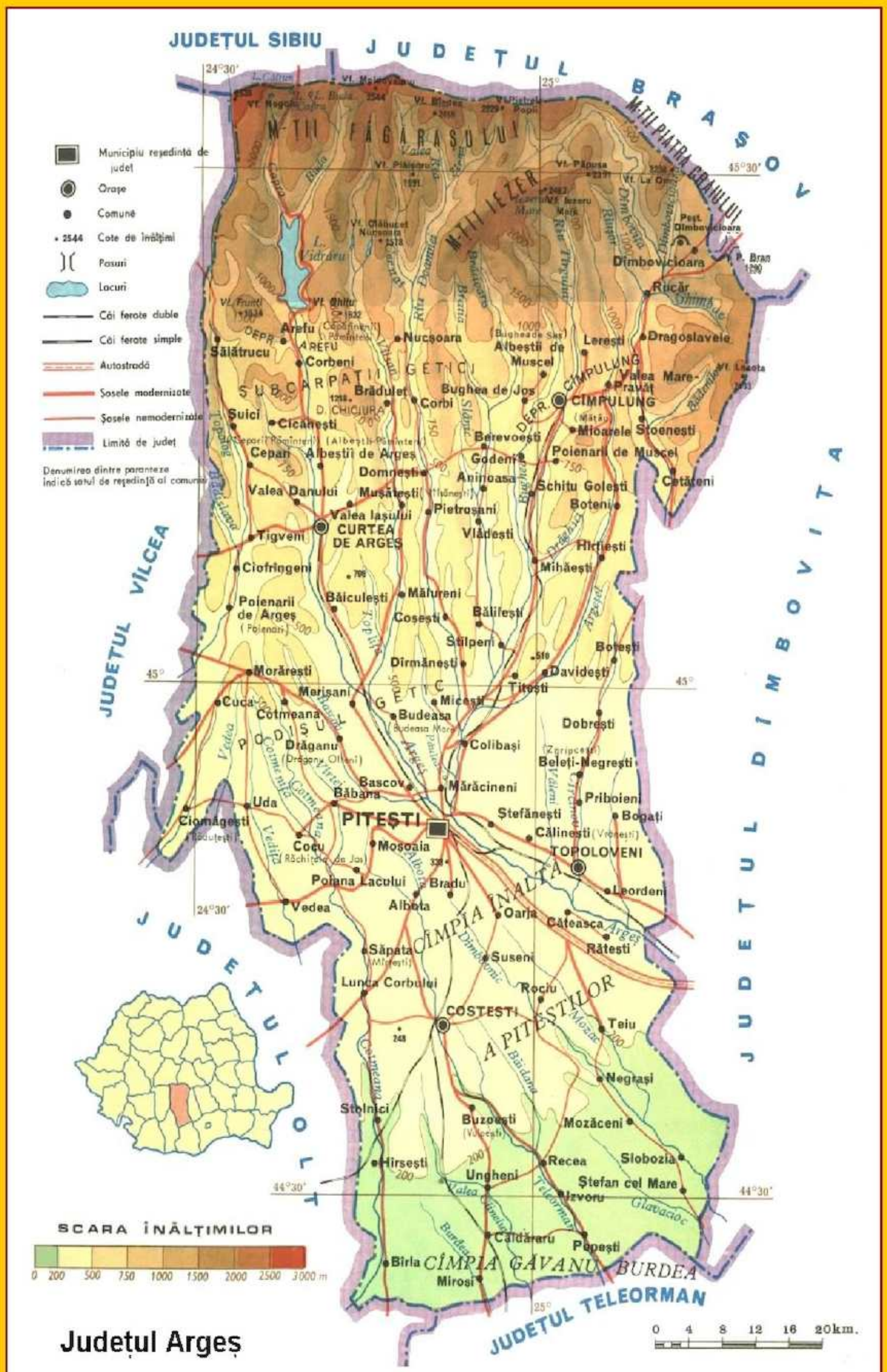
JUDEȚUL SIBIU
JUDETUL BRASOV
JUDETUL VILCEA
JUDETUL DIMBOVITA
JUDETUL TELEORMAN
24°30'
25°
45°30'
45°
44°30'
M-TII FĂGĂRAȘULUI
M-TII IEZER
M-TII PIATRA CRAIULUI
SUBCARPAȚII GETICI
PODIȘUL GETIC
CÎMPIA ÎNALTĂ A PITEȘTILOR
CÎMPIA GÂVANU - BURDEA
Municipiu reședință de județ
Orașe
Comune
Cote de înălțimi
Pasuri
Lacuri
Căi ferate duble
Căi ferate simple
Autostradă
Șosele modernizate
Șosele nemodernizate
Limită de județ
Denumirea dintre paranteze indică satul de reședință al comunei
SCARA ÎNĂLȚIMILOR
0 200 500 750 1000 1500 2000 2500 3000 m
0 4 8 12 16 20km.
Județul Argeș